

40. Ninivané se polepšili. Jonáš z toho ale neměl vůbec radost.

Jonáš ve městě Ninive říkal lidem, že budou za své špatné chování potrestáni. Ninivané se polekali a hned se polepšili. A Hospodin jim odpustil. Jonáš z toho ale neměl vůbec radost.

Dnes budeme pokračovat v příběhu o Jonášovi, kterého velká ryba vypustila na břeh. Hned jak se Jonáš dostal na pevninu, promluvil k němu Hospodin znovu: „Jdi do Ninive a řekni lidem, co jsem ti řekl.“ Tentokrát Jonáš bez reptání vyplnil Hospodinovo přání a zamířil nejkratší cestou do města Ninive, kde žili lidé, kteří neznali Hospodina. Ninive bylo velké město. Než Jonáš prošel všemi jeho uličkami, trvalo to tři dny. Všude, kam přišel, hlasitě volal: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude zničeno.“ Jonáš sice Hospodina poslechl, ale nevěřil, že ho budou brát Ninivané vážně a polepší se.

Když Ninivané uslyšeli Jonášovu zprávu, velice se polekali. Poprvé uslyšeli, že existuje Hospodin, který stvořil celý svět a všechny lidi a nelíbí se mu jejich chování. Nejvíce se zděsil král. Hned rozkázal, aby se lidé společně postili a modlili k Hospodinu a prosili ho o odpuštění. Všichni krále poslechli. Věděli, že není jiná cesta než tato. Přestali na několik dnů jíst a pít a oblékli se do prostých šatů a společně prosili Hospodina o odpuštění. I král Ninive a jeho rádci přestali nosit drahé šaty a oblékli si úplně obyčejné oblečení. Král pak prohlásil: „Snad se nad námi Hospodin slituje a nenechá nás zahynout.“

Hospodin viděl, jak se lidé v Ninive mění k dobrému, a měl z toho radost. Rozhodl se, že jim odpustí a nepotrestá je. Jonáš to ale nevěděl a s Ninivany neměl slitování. Přál jim potrestání, vždyť se nechovali k Izraelitům vůbec hezky. V den, kdy mělo být město zničeno, si Jonáš sedl na kopec s výhledem na město. Chtěl vidět, co se stane. Představoval si, jak se na město spustí hromy a blesky a z města zbude jen hromádka popela. Jenže čekal marně. Nic takového se nestalo. Jak víme, Hospodin se nad Ninivany slitoval a všechno jim odpustil. Když mu to oznámil, popadla Jonáše veliká zlost. Byl nespokojený, že Ninivané nebyli potrestáni. Hospodin tehdy řekl

Jonášovi: „Jonáši, tobě vůbec nezáleželo na Ninivanech, aby nezemřeli. Já však mám rád všechny lidi, i ty z Ninive. Jsou tam přece muži a ženy a děti, které jsem stvořil. Celou dobu jsem se o ně staral. Kdybys k nim nepřišel, nikdy by se o mně nedozvěděli. Kdyby zemřeli, bylo by mi to moc líto.“ Až nyní Jonáš pochopil, že Hospodinu záleží na každém člověku a rád odpustí každému, kdo jej o odpuštění poprosí.

Úkol:

Ve školce, škole, doma některé děti zlobí. Možná se chovají jako Ninivané. Stalo se ti někdy, že jsi měl radost, když někdo z tvých kamarádů či sourozenců měl být za své chování potrestaný? Z dnešního příběhu ale vidíme, že tito naši sourozenci a kamarádi ze školky či školy se mohou změnit. A tak jako Ninivané potřebovali Jonáše, tak i naši kamarádi možná potřebují nás, abychom jim řekli, co dělají špatně, pomohli jim se polepsit a určitě se za ně pomodlili.

Můžete se podívat i na video: <http://gloria.tv/?media=539010> od 17:42